

„Csak az a szem szeret, amely nincs betakarva”!

NÁSZ JÁNOS

(Pillanatképek az Új Forrás 2022. évi első számának bemutatójáról.)

Csendes Toll/Jász Attila főszerkesztő úr ismét kitett magáért, no persze értünk is, azzal, amiképp bevezetőjében mondta, a folyóirat filozófiájának megfelelően, élő illusztrációként, helyi értékek közvetítőjeként kívánnak megjelenni és ő szava tartó ember. Csaknem félszázan jöttünk össze megint erre az ígért alkalomra és érdeklődve vártuk, Bujdosó János zeneszerző, filmzene alkotó, alternatív rocker bemutatkozását és későbbi zenei átkötéseit, amint a húrok közé csapva angol, és magyar dallamokkal néha pajkosan elvarázsoljon és megénekeltesen bennünk.

Fotó:Tari-Székely Karola

A felvezetés már annyira sikerült, hogy akár egy önálló estként is befért volna, ha a további meghívottak átengedték volna az irodalmi showt. Mert az est egyik kiemelkedő személyisége az a napokban nyolcvan évét betöltő Győri László Radnóti- és József Attila díjas költő köszöntése volt, aki 1972-80 között megyei könyvtárunkat erősítette. A cikk írója most bátorkodik beismereni elfogultságát vele szemben, hiszen éppen, mint pályakezdőként örökölte első könyvtári íróasztalát, persze nem az íróasztalon van itt a hangsúly. Laci a *Kilencek* és az *Elérhetetlen Föld* tiszta homlokú nemzedékéhez tartozott, békési-viharsarki szeretnivaló emberként, tatabányai elhivatottsággal és az Új Forrás szerkesztőjeként lett itteni ember. A kornak és korosztályának egyik meghatározó alkotójának köszöntését, Györe Balázs frappáns egysorosával kezdte. Az „Elérhetetlen Föld-elérhetővé lett”. Ezt az életműnek szóló szintézist követően Kakuk Tamással való baráti beszélgetése folytatta. „Már akkor is hír voltam” kezdő szavaira a jelen-

lévő irodalmárok egyetértően bólogattak, és amikor kiemelte, hogy a költő azokban az időkben pályolagta a helyi pályakezdőket és némi büszkeséggel ezeknek a találkozókknak oly sokszor a könyvtárunk adott otthont. Tamásék kulturális alapítványa Szunyogh László szobrászművész emlékplakettjével és egy üvegbe zárt finom nedűvel lepte meg a költőt. Egy újabb termés is előkerült a nélkülözhetetlen lírai műveket rejtő útitárs tarsolyából, amúgy a szemüvegről szóló és a meztelenség-ártatlanságot szimbolizáló, nehéz az öregségig eljutni, de azt is szépen meg lehet élni, érzésűt. Ennek lényegi mondatát azt hiszem mindenki magába jegyezte: „Csak az a szem szeret, amely nincs betakarva”! S aztán a nagyapáknak és unokáiknak írt prózai jótanácsain (*A kis ebihal* friss kötetéből szemlélve) sokszor felkacagva vastapssal köszöntük meg azt, hogy Vagy nekünk! Majd a zeneikávészületünket követően a z Új Forrás műhelyszerkesztői kaptak szót. Szénásszi Zoltán és Reichert Gábor a könyvtárunkban az elmúlt év szeptemberében tartott tudományos-irodalomtörténeti konferencia tapasztalatairól és eredményeiről, helyi vonatkozásairól számoltak be. Monostori Imre volt igazgatónk utolsó befejezett Kónya Imre tanulmánya, Kosztolánczy Tibor és Reichert Gábor Gáll István egy-egy ismert regényének értelmezési kísérlete, Macher Péternek a város 25. évi jubileumáról írt értekezése és a konferencia anyaga nemsokára kötetben is elérhető lehet majd. Eddig kevésbé ismert győri illetőségi szerző, költő Komálovics Zoltán követte a tudós szekciót. A Pannonhalmán tanító kritikus, irodalomtörténész művészi aspektusával ismerkedhettünk meg. Az Ormánságból szerzett lélegzetekkel feltöltött aurájából küldte el versét Dániába Thomka Beátának örök barátságul. Végül, de nem utolsó sorban Murányi Sándor Olivér izig-vérig székely-magyar író egy újabb medvés elbeszélésével utaztunk el Bodor Ádám földjére és az általa alapított rönkkönyvtárba, ahonnan tartós letétre kikölcsönöztük egymásnak elismerésünket, szeretetünket, reflektálva a Győri László laudációjára, hogy ezt követően Bujdosó János kitavaszkodásunkat váró csipkelődő melódiával alig tudjuk elengedni ezt a könyvtári koraestet. Mondtam, már hogy Csendes Toll/Jász Attila szavatartó ember. Igen, és egy így van.

Konnicsiva, dokusaszama! – Sziasztok olvasók! DOMÁNYI ZSUZSANNA

Eszes Rita író nő könyvei a Vörös Pöttyös Könyvek sorozatban látnak napvilágot, vagyis a 14-18 év közötti olvasók a fő célközönsége. Mivel a tatai Móricz Zsigmond Városi Könyvtárban is kézzől kézre járnak regényei (*Illangók*, *Perkák*, *Rókatündér*), adta magát az ötlet, hogy a Tatán élő író nőt, aki könyvtáragunk, elhívjuk olvasóihoz. Az eseményre 2022. január 10-én került sor.

Fotó: Dollmayer Beáta

A találkozó első pillanatától jobban hasonlított baráti beszélgetésre, mint formális író-olvasó találkozóra, mert a fiatal író nő közvetlen hangot ütött meg már a bevezetőben is.

Összeült a Digitalizáló munkacsoport MÁRKU MÓNIKA

2022. január 17-én sor került a Megyei Könyvtár Digitalizáló munkacsoportjának első ülésére. Török Csaba, a munkacsoport vezetője beszámolt a tavalyi év digitalizálási tevékenységéről, s arról a kb. 35 000 oldalnyi dokumentumról, melyek többségében iskolai közösségi szolgálat keretében digitalizáltunk. Ennek jó része régi folyóirat, tanácsi értesítő, a KDS-K pályázat keretében leválogatott színházi, bányászati, képzőművészeti témájú aprónyomtatvány, valamint az 1900-as évek elejének megyei kiadványaiból tevődik össze. Elhangzott, hogy szükség lesz a megmaradt aprónyomtatványok további kiválogatására is, hogy ezek is aztán digitalizálásra kerüljenek. Az idei év első néhány hónap-

Gyerekkora óta vonzódott a japán kultúrához. Külkereskedelmi középiskolásként lehetősége nyílt három éven át japánul tanulni, így amikor a Rotary Klub Japánba keresett cserediákokat, őt választották 18 éves korában. Az Oszakában töltött egy év alatt, a Hokkaido szigetén tartott osztálykirándulás alkalmával nemcsak Japánt és a japán embereket ismerte meg, de rengeteget tanult a világ számos kultúrájáról, a különböző országokból érkezett többi cserediáktól. Megértette a keleti és a nyugati ember közötti alapvető különbségeket. Három havonta új családba került, de mindvégig ugyanabba az iskolában tanult, illetve mivel Japánban hároméves a középiskolai képzés, lehetősége volt egyetemre is járnia. Az itt szerzett életre szóló élmények ihlették a *Rókatündér* című ifjúsági regényt, melyben Midori, a tizenhét éves japán lány külföldi cserediákokkal köt barátságot.

A Talentum Iskola kilencedikesei ontották a kérdéseket a találkozó végén. Érdekelte őket, kapnak-e Japánban házi feladatot a diákok, van-e szóbeli felelet, iskolai egyenruha. Izgatottan próbálgatták a kimono kabátokat, amit az író nő elhozott megmutatni. Magával hozta Japánban használt iskolatáskáját, mobiltelefonját, legyezőjét, tini magazinokat és mangákat. Ezeket mind kézbe vehették, megnézhatték a tanulók, így vidám forgataggal ért véget az év első író-olvasó találkozója.

jának legfontosabb feladata a már bedigitalizált dokumentumok feldolgozása, metaadatolása, esetenkénti OCR-ezése. A feldolgozó munkát a korábbtól eltérően generált vonalzó segíti, melynek során már nincs szükség az eredeti dokumentum kézhez vételére. A metaadatolás továbbra is próba Textlib rendszerben történik. A dokumentumokhoz ETO-t nem kell rendelni, csupán témánkénti szakjelzeteket kell meghatározni és alkalmazni. A munkacsoport tagjainak tehát fontos feladata lesz, hogy kialakítsák, illetve átbeszéljék a feldolgozás technikai részleteit. A következő munkamegbeszélés előre láthatóan egy hónap múlva lesz.